

ganske naturligt vil sige til sig selv: Ja, nu taler man om at nedskære ved 90, men bliver Forholdene vanskelige, kan der blive Tale om at nedskære ved en lavere Kurs. At dette vil føre til en forøget Fare for ikke at kunne opretholde den Kurs, vi har, det forekommer mig ganske øjensynligt.

Jeg vil slutte med at udtale, at det vigtigste i hele denne Sag, det er det indenlandske Prisniveaus Tilpasning til Kronens internationale Kurs; dette er det første og det sidste, og derpaa bør Rigsdagens Bestræbelser være rettet i den Samling, der nu er inde. Opnaas dette ikke, saa vil efter min Overbevisning heller ikke den nuværende Kurs i Længden holde, og derfor er det nødvendigt, at alle Kræfter sættes ind derpaa, ikke mindst fra den højtærede Regerings Side.

Lange: Naar vi fra vor Side tog Initiativet til Indkaldelse af Valutaudvalget i Sommer for at faa gennemført Ændringer i den Valutalov, der blev vedtaget i December 1924, naar vi ved Forhandlingerne i Valutaudvalget og nu ved Behandlingen af det foreliggende Lovforslag vil indtage det samme Standpunkt, saa er det ikke Udtryk for et ændret Syn paa den Lov, der blev vedtaget i December Maaned i Fjor. Vi mener stadig, at man ikke burde have bygget denne Lov alene paa Kravet til Nationalbanken om ved banktekniske Midler at genrejse den danske Valuta. Vi erkender, at Diskontopolitikken og Kreditindskrænkningen var et nødvendigt Led i Bestræbelserne for Genrejsningen, men vi maatte ønske, at det Erhvervsliv, som ramtes deraf, i nogen Grad paa anden Maade værnedes, og vi maatte i Særdeleshed være imod den betydelige Forhøjelse af den direkte Beskatning, som Loven indeholder, og som er en overordentlig besværlig Byrde for det Erhvervsliv, der under de nuværende vanskelige Forhold med Rette har krævet Skattelettelse, men som man i Stedet gav en betydelig forøget Skattebyrde. Vi har imidlertid maattet bøje os for den Kendsgerning, at Rigsdagens tre andre Partier gennemførte denne Lov med de Mangler, den har. Da det saa viste sig i Sommer, at Udviklingen — af Aarsager, som jeg ikke skal komme

ind paa ved denne Lejlighed — ganske sprængte Lovens Rammer, og at Nationalbanken som Følge deraf ikke mere havde Raadighed over den Valutakredit, som skulde give den Styrke til at modvirke et Tilbageslag, og da de i Loven fastsatte Maksimalkurser for Dollars ikke mere havde nogen Forbindelse med de virkelige Forhold, saa maatte vi se bort fra de øvrige store Mangler ved Loven og kræve gennemført Ændringer, der stillede Kreditten til Nationalbankens Raadighed og forandrede Maksimalkursen, ligesom Kravet om en endelig Afgørelse af Valutapolitikken Endemaal naturligt maatte rejse sig. Vi maatte mene, at saaledes som Loven var affattet, var den sprængt, og at Forholdene indeholdt en stor Fare for et Tilbageslag. Vort Krav var derfor, at alt maatte sættes ind paa, at Kronens Stigning ikke atter gik helt eller delvis tabt. Vi kan derfor fra vor Side tilsige vor Medvirkning til Gennemførelsen af Ændringer, der gaar i den Retning, som det foreliggende Lovforslag gaar, og til en velvillig Behandling af dette Lovforslag.

Bestemmelsen i § 1 om, at Valutakreditten paa de 40 Mill. Dollars stilles til Nationalbankens Raadighed ogsaa under de nuværende Forhold, kan vi tiltræde. Efter vor Mening har det været ganske udenfor Lovens Forudsætninger, at vi skulde komme ind i en Situation, hvor Nationalbanken ikke mere havde Raadighed over denne Kredit, som jo fra alle Sider har været tænkt som en Styrkelse af den Magt, Nationalbanken skulde have til at hindre Nedgang og Tilbageslag, og derfor kan vi fra vor Side yde vor fulde Tilslutning til, at der nu igen gives Nationalbanken Raadighed over denne Kredit.

Vi kan ogsaa gaa med til den Ordning med Hensyn til Kursegaliseringsfonden, som foreslaas i Lovforslagets § 2. Det er ikke Udtryk for vore Ønsker, at den Kredit, man nu vil optage til Afløsning af Egaleringsfonden, bliver mindre, end Egaleringsfonden har været. Betydningen af disse Kreditter er jo ikke mindst den psykologiske: at man faar Indtrykket af, at der staa Styrke bagved Nationalbanken i dens Arbejde paa at opretholde det Kursniveau, vi nu er kommet op paa, og derfor mener vi i og for sig ikke, der var nogen Grund til